

skeende anmälan, tagit i öfvervägande, huruvida boställslägenheterna fortfarande må tjensten åtfölja eller för annat ändamål varda disponerade.

7:o. *Angående décharge för Riksgälds-kontorets styrelse och förvaltning.*

Då, enligt hvad Stats-Utskottet vitsordat, Fullmäktige under hela den tid, som Rikets Ständers sednast församlade Revisorers samt Stats-Utskottets granskning af förvaltningsåtgärderna vid Riksgälds-kontoret omfattat, med nit och ospard möda sökt uppfylla de af Rikets Ständer dem lemnade uppdrag, har Riksdagen tillerkänt Fullmäktige décharge icke allenast för de vid 1866 års décharge undantagna tvänne ärenden, än ock för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade i Fullmäktiges protokoll från den 26 Oktober 1865 till och med den 28 Januari innevarande år.

Stockholm den 27 April 1867.

N:o 38.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 April 1867.
 — — — — Andra Kammaren den 30 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om förändrad lydelse af 40 § i Kongl. Kungörelsen den 13 November 1860, angående den allmänna bevärningen.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 35.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition af den 18 sistlidne Januari har E. K. Maj:t gifvit Riksdagen tillkänna, att, ehuru 10 § i Kongl. Kungörelsen den 13 November 1860, angående den allmänna bevärningen, icke syntes innefatta

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 2 Häft.

hinder för E. K. Maj:t att uppbåda större eller mindre del af beväringsskarskapet för att betrygga eller förbereda försvaret af ett eller flera områden af landet, E. K. Maj:t likväl funnit ordalydelsen i oförmälda § sådan, att den möjligen kunde lemna rum för olika tolkning, hvarigenom tvekan skulle kunna uppstå, der sådan icke borde ega rum; i anledning hvaraf och då, med hänsyn till beskaffenheten af Svenska arméens organisation, det vore af högsta vikt, att vid tillfällen, då den politiska ställningen visade sig mindre lugn eller lät befara utbrottet af ett krig, E. K. Maj:t måtte vara fullt berättigad att i god tid uppbåda förstärkningen eller beväringen, helst klokhet och försigtighet bjöde, att den stående hären eller stammen aldrig skickades i striden utan att i sina led hafva upptagit den dit hörande krigsförstärkningen, hvilken i sådant fall borde vara öfvad för att kunna rätt uppfylla sin bestämmelse, E. K. Maj:t begärt Riksdagens medgifvande dertill, att åt 10 § i ofvanberörda Kongl. Kungörelse finge gifvas följande förändrade lydelse:

"Under krig eller *eljest*, när *WI* finne *omtanken för Rikets säkerhet* det påkalla, vilje *WI* till vapentjenst uppbåda antingen alla beväringsskarsorna eller ock större eller mindre del af den eller de klasser, *WI* finne nödigt, vare sig, från hela Riket eller endast från vissa landsorter, utan afseende derpå, huruvida eller till huru stor del beväringen inom Rikets öfriga landskap kallas till vapen."

Riksdagen har till pröfning förehåft denna E. K. Maj:ts nådiga framställning; men då den ifrågakomma §:s nuvarande innehåll, enligt hvilket E. K. Maj:t eger att uppbåda beväringen icke blott under krig, utan äfven när *eljest* E. K. Maj:t pröfvar "Rikets försvar det påkalla", syntes Riksdagen stå i full öfverensstämmelse med den allmänna beväringens ändamål, samt, med afseende å den förestående, mera omfattande reorganisationen af landets försvar, det icke torde vara nödvändigt att nu vidtaga en lagförändring särskildt i förevarande hänseende, har Riksdagen funnit sig ej kunna bifalla E. K. Maj:ts oförmälda nådiga framställning.

Riksdagen framhärdat etc.

Stockholm den 30 April 1867.
